

paa Statskassens Interesse, kan jeg lige saa lidt forstaa Hensigtsmæssigheden af denne Omlægning. Jeg kan ikke indse, at det finansielt set er et godt Skattesystem, særlig som vore Samfundsforhold nu en Gang ere, at ville belaste et enkelt Skatteobjekt i ganske overordentlig Grad, og til Gengæld afskaffe andre Forbrugsafgifter, som forholdsvis ere langt lavere og føles i langt mindre Grad. — Og naar man saa endelig vil se denne Afgift i Sammenhæng med Spørgsmaalet om Beskyttelse, er det ofte nok fremhævet, at det er en ganske urimelig høj Begunstigelse, der just for denne Artikels Vedkommende gives den indenlandske Produktion. En Beskyttelse af 15 Øre pr. Pot 8 Graders Brændevin svarer i Almindelighed vel til 100—150 pCt. af Produktionsprisen. Denne svinger jo en Del med Kornpriserne. Navnlig ved en Afgift som denne, der i den Grad er Genstand for Strid, maa det siges at være ganske særlig uheldigt at belaste Varen yderligere med en saa svær Beskyttelse til Fordel for Producenterne.

Jeg kommer nu til det tredje Synspunkt: hvorvidt man, bortset fra Toldloven, skal forhøje Brændevinsafgiften i andet Øjemed; enten det nu er for i al Almindelighed at hælde Penge ind i Statskassen, som er i Færd med at løbe tør, eller for at skaffe Penge til at gennemføre visse bestemte Formaal. Naar der saa spørges om, hvad det skulde være for Formaal, er der omtrent lige saa mange Svar, som der er Mennesker. Der er nogle, der sige, at Brændevinsskatten skal bruges til Gennemførelse af store Samfundsreformer, saasom Retsreformen, eller Skolereformen, som vi allerede have vedtaget, og som til næste Aar vil medføre betydelige Udgifter, eller til en almindelig Alderdomsunderstøttelse, til Oprettelse af en Forsørgelsesanstalt for hele Landet og mange andre Ting. Atter andre sige, at Brændevinsskatten skal bruges til Lettelse for Kommunerne; det var f. Eks. Formaalet for det Forslag, som Finansminister Estrup fremsatte i 1894. Han foreslog en enorm Brændevinsafgift, hvoraf Staten skulde forbeholde sig $3\frac{1}{2}$ Mill., medens Resten skulde gaa til Kommunerne. Saa er der atter andre, der sige: Nej, vi ville have Brænde-

vinsafgiften for at lette Gennemførelsen af agrariske Reformer, Nedsættelse af Hartkornsskatterne, af Tiendebyrden og til mange andre gode Ting. Denne Skat har, som man vil se, Ærinde paa de mest forskellige Steder. Der var i 1897 et Medlem af dette Ting — et Højremedlem, som nu ikke længere er her — han sammenfattede sine Ønsker angaaende Brændevinsafgiften saaledes. Jeg mener, at Brændevinsafgiften skal bruges for det første til at overføres til Kommunerne, for det andet til Toldnedsættelser og for det tredje til sociale Reformer. Naar Brændevinsskatten skal bruges til alt dette, faar den viselig noget at bestille. — Dette Standpunkt, at Brændevinsskatten skal forhøjes for at skaffe forøgede Midler i Statskassen, er det, som Landstingets Højre indtager. Den Toldlov, som Landstinget har sendt os ned, havde i Fjor en Indtægtsforhøjelse af 1 Mill., i Aar en Indtægtsnedgang af 1,800,000 Kr.; men langt mere end Nedgangen vejer Brændevinsskatten. Det er en forøget Indtægt for Statskassen, som man vil have. Det samme sige de to ærede Højremænd her i Tinget, som have Sæde i Toldudvalget, nemlig de ærede Medlemmer for Frederiksborg (Dinesen) og Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hammerich). Det ærede Medlem for Frederiksborg siger i Betænkningen, at Forhøjelsen af Spiritusbeskatningen er ønskelig for at bære de Indtægtstab og Udgiftsforøgelser, som følge af de store Skattereformer, nemlig Nedsættelse af Toldbeskyttelser og Told paa Livsfornödenheder, Lettelser i Hartkorns- og den kommunale Beskatning, i Tiendebyrden og Frihed for Bygningsafgift. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds siger, at han ikke er enig i, at Tienden bør afløses ad den Vej, men at der er i øvrigt mange berettigede Ønsker og Krav fremme hos Befolkningen, hvilke gøre det ønskeligt, at Statskassens Indtægter forøges. Hertil maa jeg da sige, at det, i Øjeblikket at forhøje Brændevinsafgiften simpelthen for at skaffe Penge i Kassen vil efter min Opfattelse være endnu langt mere uantageligt, end at gøre det for at dække Tab paa Toldloven. Naar man vil komme ny Penge i Statskassen, turde det dog være bedst, at man først og fremmest var paa det rene